

1. Město se probouzí, už lampy zhasínaj,  
s poslední cigaretou čekám na tramvaj,  
po kapsách lístek asi stěží našel bych,  
celou noc prochodil jsem v prázdných ulicích.

2. Vracím se domů, kde mě v bytě studeným  
čeká jen vězení, co bylo mým i tvým,  
tikání hodin s dvojnásobnou samotou,  
nám kdysi přisouzenou slavnou porotou.

R: Já byl tvůj, nejsem víc, láska má,  
chtěl bych říct: hloupej byl příběh náš,  
láska má, uznáváš.

3. Stovky tvejch rozmarů a mejch přehnanejších gest,  
hromádky lží a občas jedna velká lest,  
večerní sčítání přes kytku kopretin,  
kolik máš ty a kolik já mám těžkejch vin.

R:

4. Město se probouzí, už lampy zhasínaj,  
kroky zní schodištěm a v tichu konec maj,  
na tom už nezáleží, kdo z nás dvou to byl,  
co zámek od domovních dveří vyměnil.